

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/35/2014
Identifikačné číslo spisu:	5413010087
Dátum vydania rozhodnutia:	08.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5413010087.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Reného Štepánika v trestnej veci Y. L. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 8. júla 2014 o dovolaní obvineného Y. L. a dovolaní obvineného Y. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. decembra 2013, sp. zn. 1 To 124/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených Y. L. a Y. U. sa o d m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolania obžalovaných Y. L., Y. U. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len okresný súd) zo 17. októbra 2013, sp. zn. 9 T 36/2013.

Rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní Y. L. a Y. U. uznaní za vinných zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

Obžalovaný Y. L.

v období od jari 2012 do 11.12.2012 si zaobstarával neznámym spôsobom pervitín, ktorý následne na rôznych miestach v okrese Dolný Kubín predával iným osobám, uschovával ho dočasne na rôznych miestach, odovzdával ho iným osobám za účelom dočasnej úschovy alebo za účelom jeho predaja konečnému užívateľovi, pričom okrem iného:

- v období mesiacov október a november 2012 trikrát odovzdal pervitín obžalovanému U. do dočasnej úschovy s tým, aby ho následne po pár dňoch odovzdal inej osobe podľa pokynu obžalovaného L., od leta 2012 do jesene 2012 asi päťkrát odovzdal pervitín Y. S., nar. X.X.XXXX, do dočasnej úschovy

za odplatu a následne si obžalovaný L. pervitín po pár dňoch u neho vyzdvihol,
od leta 2012 do jesene 2012 opakovane predal pervitín Y. S., nar. X.X.XXXX, za účelom konečnej spotreby
od jari 2012 do augusta 2012 opakovane odovzdal pervitín I. G., nar. XX.X.XXXX, za účelom jeho predaja konečnému užívateľovi;

Obžalovaný Y. U.

v období od leta 2012 do 11.12.2012 zabezpečoval marihuanu a pervitín pre seba aj pre iných konečných užívateľov, ktorým marihuanu a pervitín opakovane predával, pričom okrem iného:

od leta 2012 do jesene 2012 opakovane predal pervitín a marihuanu Y. S., nar. X.X.XXXX, za účelom konečnej spotreby,

v júli 2012 opakovane kúpil od I. G., nar. XX.X.XXXX, pervitín pre seba a pre iného užívateľa,

v septembri 2012 kúpil od J. I., nar. XX.X.XXXX, pervitín pre seba a pre iného užívateľa,

v období mesiacov október a november 2012 trikrát prijal od obžalovaného L. pervitín do dočasnej úschovy s tým, aby ho následne po pár dňoch odovzdal inej osobe podľa pokynu obžalovaného L.,

od bližšie nezisteného času až do 11.12.2012 držal vo svojej izbe v byte č. XX v bytovom dome č. XXXX na ulici M. V. v J. W. veci, ktoré boli nájdené pri domovej prehliadke vykonanej dňa 11.12.2012 policajtmí OR PZ Dolný Kubín, a to:

sušinu rastliny rodu Cannabis (konopa) o hmotnosti 15,53 g, s obsahom THC 16,6 %, ktorá sa nachádzala v 21 ks priehľadných plastových sáčkov s uzatváracou lištou, z ktorých 20 ks sáčkov bolo umiestnených v zaváraninovom sklenenom pohári s plechovým uzáverom a jeden sáčok s hmotnosťou sušiny 0,93 g bol voľne položený v izbe obžalovaného U., pričom z celkového objemu tejto sušiny bolo možné pripraviť 31 obvykle jednorazových dávok drogy,

pervitín v objeme 4,8 ml o hmotnosti 3,2 g, s obsahom metamfetamínu 76 %, ktorý sa nachádzal v plastovej striekačke so zataveným koncom, pričom z tohto množstva pervitínu bolo možné pripraviť 48 obvykle jednorazových dávok drogy,

dve prázdne plastové striekačky so zataveným koncom, jednu s celkovým objemom 2 ml a druhú s celkovým objemom 2,5 ml, pričom v každej z nich bolo stopové množstvo metamfetamínu, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. v platnom znení je rastlina rodu Cannabis (konopa) zaradená do I. skupiny omamných látok, THC zaradený do I. skupiny psychotropných látok, metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd obžalovanému Y. L. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov,

na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad vo výmere 2 roky.

Obžalovanému Y. U. za tento obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. n/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad vo výmere 2 roky.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený Y. L. písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 13. februára 2014 a matka obvineného Y. U. s jeho výslovným písomným súhlasom (§ 369 ods. 5 Tr. por.), a to písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 24. apríla 2014.

Ako právny dôvod dovolania označil obvinený L. dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. por. (nesprávna právna kvalifikácia a uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby). Obvinený U. uplatnil okrem tých istých dôvodov aj dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom).

Vecne (§ 374 ods. 1 Tr. por.) namietajú obvinení okolnosti, obsahovo popísané v nasledujúcej časti

tohto odôvodnenia, ktorá sa aj s uplatnenými námietkami vysporiadava.

Prokurátor navrhol obe dovolania zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vec preskúmal a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z formálnych dôvodov (§ 371 ods. 1 písm. a/, b/, alebo d/ až f/ Tr. por.). Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (ods. 1) Tr. por., a to u žiadneho z oboch podaných dovolaní.

Konkrétne zistil nasledovné:

A/ dovolanie obvineného Y. L.

- ku kvalifikačnému znaku spáchania činu na viacerých osobách v zmysle § 172 ods. 2 písm. c/, § 138 písm. j/, § 127 ods. 12 Tr. zák. (ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby) - dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený namieta, že taká okolnosť nebola z vykonaných dôkazov dostatočne preukázaná, čo v konečnom dôsledku odôvodňuje iný právny záver, než ku ktorému dospel súd. To dopĺňa dôkaznohodnotiacim rozborom svedeckých výpovedí.

Ako je v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. výslovne ustanovené, správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Chybu právnej kvalifikácie teda nemožno pri dovolaní konštatovať na základe odlišných skutkových zistení, ku ktorým dovolateľ dospieva hodnotením dôkazov, ktoré odporuje hodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa, resp. odvolacím súdom.

Práve o taký prípad ide a obvinený nespochybňuje právnu kvalifikáciu zodpovedajúcu skutku uvedenému v rozsudku okresného súdu, ale tvrdí nedokázanie skutkových okolností, podmieňujúcich kvalifikáciu činu (aj) ako činu spáchaného na viacerých osobách, teda kvalifikáciu aj v zmysle odseku 2 písm. c/ § 172 Tr. zák.

Skutok uvedený v odsudzujúcom rozsudku spáchaní činu na viacerých osobách zodpovedá. Troma (teda viacerými) osobami sú obžalovaní U., Y. S. a I. G., ktorým obvinený odovzdal drogu, aby ju dočasne prechovávali na účel ďalšej distribúcie alebo im ju predal na účel konečnej spotreby.

K tomu je potrebné uviesť nasledovné:

Pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a/ až c/ tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od dotknutej osoby alebo dotknutej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu, a ktorá teda nie je poškodeným (to neplatí, ak ide o spolupáchatel'a trestného činu). Od toho sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle §§ 127 ods. 12, 138 písm. j/, 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a „na chránenej osobe“ v zmysle § 172 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

- ku kvalifikačnému znaku páchania činu po dlhší čas v zmysle § 172 ods. 2 písm. c/, § 138 písm. b/ Tr. zák. (ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby) - dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.)

Obvinený namieta, že z rozsudku okresného súdu vyplýva, že on sám bol konzumentom drogy a že teda v zmysle rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2009 sp. zn. 23 To 121/2009 sa v takom prípade obdobie na posúdenie páchania trestného činu po dlhší čas (§ 138 písm. b/ Tr. zák.) chápe minimálne ako obdobie jedného roka (teda ako uvádza toto rozhodnutie: doba páchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a

obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obvineným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou).

Doba páchania činu je v rozsudku vymedzená obdobím od jari 2012 do 11. decembra 2012 (dovolať namieta aj dôkazný podklad takého vymedzenia, ako však už bolo uvedené, správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže dovolací súd skúmať a meniť).

Námietka je rovnako nedôvodná.

Rozhodnutie, na ktoré obvinený poukazuje (publikované aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 13/2012 - čiastka 1/2012) vo vyššie citovanej právnej vete používa pri určení minimálnej doby jedného roka, zodpovedajúcej znaku „po dlhší čas“, slovo „spravidla“.

Toto rozhodnutie kvalifikovalo ním dotknutý čin podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. išlo o situáciu, keď si páchatel drogu pre vlastnú potrebu vyrobil a prechovával v množstve, ktoré presahuje množstvo zodpovedajúce prechovávaniu drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 2 Tr. zák.

Uvedené časové kritérium teda neplatí pre aktuálne posudzovaný prípad predaja pervitínu rôznym osobám, a to bez ohľadu na okolnosť, či obvinený popri činnosti „dealera“ drogu aj sám užíval (čo je u tejto kategórie osôb bežné).

Obdobie vymedzené vo výroku rozsudku okresného súdu za popísaných okolností zodpovedá pojmovému znaku „po dlhší čas“ v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák. a je teda závažnejším spôsobom konania. V podrobnostiach možno odkázať na odôvodnenie rozhodnutí okresného a krajského súdu.

- okolnosť, že súd pri rozhodovaní o vine poukázal aj na priznanie Y. L. v prípravnom konaní - dôvod dovolania nie je priamo označený, v záverečnej časti textu dovolania sú uvedené dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/, h/ Tr. por.

Námietka vychádza z premisy, že obvinený sa priznal, aby svojím priznaním vytvoril len možnosť pre následné konanie o dohode o vine a treste, nakoľko priznanie sa obvineného je podmienkou takého konania v zmysle § 232 ods. 1 Tr. por.

Ďalej dovolateľ poukazuje na znenie ustanovenia § 333 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého ak súd dohodu o vine a treste odmietne podľa § 331 ods. 4 a po podaní obžaloby sa koná hlavné pojednávanie, priznanie spáchania skutku obvineným v konaní o dohode o vine a treste nemožno na hlavnom pojednávaní použiť ako dôkaz.

K tomu obvinený ďalej uvádza:

„Vzhľadom na to, že samotný zákon umožňuje začatie tohto konania aj na podnet obvineného, potom bez priznania spáchaniu skutku ešte pred samotným konaním z úmyslom dospieť k dohode s prokurátorom by bolo zo strany obvineného nemožné a neuskutočniteľné. Kvôli tomu nie je možné tak striktne oddeľovať štádium pred samotným začatím konania o dohode o vine a treste so samotným konaním o dohode o vine a treste. Okrem toho, ani zo strany prokurátora bez predchádzajúceho priznania obvineného ku skutku kladeného mu za vinu, respektíve bez vyjadrenia súhlasu s takýmto konaním, by prokurátor nezačal toto konanie. Pritom podstava konania pred začiatkom je každému obvinenému viac menej známa, že v prípade ak dôjde aj v samotnom konaní o dohode a o vine a treste k priznaniu ku skutku (a nie len pred ním) bude mať šancu na uloženie miernejšieho trestu. Čiže tieto dva štádiá sa navzájom dopĺňajú a nie je ich možné tak striktne oddeľovať ako to spravil Krajský súd Žilina. V opačnom prípade, by obvinený nemal možnosť, aby s ním prokurátor uzavrel dohodu o vine a treste a

teda samotné priznanie ku spáchanému skutku za účelom dosiahnutia dohody o vine nemôže byť pre obvineného príťažou.“

Odôvodnenie rozsudku okresného súdu reflektuje na dotknutú okolnosť v konštatačnej časti dvakrát, a to nasledovne:

„Obžalovaný L. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1258) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 186, 1152, 1187 a na č.l. 16 spisu č. OTp/11/2012), s výnimkou výpovede zo dňa 09.04.2013, kedy sa k spáchaniu vyšetrovaného skutku v celom rozsahu priznal a jeho spáchanie oľutoval (č.l. 1112).“

„Dňa 14.03.2013 obžalovaný L. odmietol vypovedať (č.l. 191).

Vzápätí, dňa 09.04.2013 obžalovaný v prítomnosti svojho obhajcu uviedol, že vzhľadom k dôkaznej situácii vyhlasuje, že to, čo mu je kladené za vinu, je pravda a ľutuje svoje konanie. Doterajší pobyt vo väzbe je pre neho dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti už vyhýbal páchaniu trestnej činnosti (č.l. 1112).

Po oznámení prísnejšej právnej kvalifikácie jeho konania (č.l. 1136) však už obžalovaný tvrdil, že svoje predchádzajúce vyhlásenie o priznaní a ľutosti stíhaného skutku urobil s nádejou, že prokurátor bude konať o dohode o vine a treste pri pôvodnej právnej kvalifikácii (§ 172 ods. 1 Tr. zák.). Keďže sa mu však už kladie za vinu spáchanie zločinu v zmysle § 172 ods. 2 Tr. zák., tak z tohto sa on cíti byť nevinný, pretože nikoho k ničomu násilím nenútil, tento čin nespáchal na viacerých osobách a túto činnosť nevykonával vo väčšom rozsahu (č.l. 1152).“

Pri hodnotení dôkazov potom okresný súd uvádza:

„Napokon nemožno prehliadať samotné priznanie sa obžalovaného L., ktorý po skončení vyšetrovania pri preštudovaní spisu priznal spáchanie trestnej činnosti, ktorá mu bola v tom čase kladená za vinu a ktorá bola právne kvalifikovaná „len“ podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a svoje konanie ľutoval (č.l. 1112). Po oznámení prísnejšej právnej kvalifikácie obžalovaný toto svoje priznanie „odvolal“ tvrdiac, že tak učinil v snahe dosiahnuť svoje prepustenie z väzby na slobodu. Tu súd poznamenáva, že každý obžalovaný má právo brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný, vrátane živých vyjadrení. Je však vysoko nepravdepodobné, aby sa osoba, ktorá je nevinná, priznala k spáchaniu zločinu, za ktorý jej v tom čase hrozil trest odňatia slobody v rozpätí 4 - 10 rokov, len preto, aby dosiahla svoje prepustenie z väzby. Okrem toho súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný L. neodvolal svoje priznanie v celom rozsahu, ale len ohľadom naplnenia znakov prísnejšej právnej kvalifikácie (č.l. 1151).“

Krajský súd vo svojom uznesení k predmetnej okolnosti uvádza:

„Pokiaľ ide o odvoláciu námietku obžalovaného Y. L., že jeho priznanie nemôže byť v danom prípade použité, pretože bolo učené len v úmysle dosiahnuť dohodu o vine a treste a okresný súd v tomto smere porušil ustanovenie § 333 ods. 4 Tr. por., krajský súd len stručne uvádza, že uvedené tvrdenie obžalovaného z obsahu spisu nevyplyva. Ako bolo uvedené vyššie, obžalovaný Y. L. sa k spáchanému skutku priznal pri preštudovaní spisu (č.l. 1112), a teda nešlo o situáciu predpokladanú v § 333 ods. 4 Tr. por., t.j. že sa priznal v konaní o dohode o vine a treste.“

Rozhodnutia teda pri skutkovom posúdení viny z priznania obvineného sčasti vychádzajú (rozhodnutie je na ňom sčasti založené), uplatnená námietka však nie je dôvodná.

Súdy oboch stupňov mohli brať pri rozhodovaní do úvahy ako dôkazný podklad aj priznanie sa obvineného, ku ktorému nedošlo v rámci konania o dohode o vine a treste.

Priznanie obvineného je podmienkou začatia konania o dohode o vine a treste (§ 232 ods. 1 Tr. por.), priznaniu však musí v zmysle naposledy označeného ustanovenia zodpovedať aj celková dôkazná

situácia.

V dohodovacom konaní sa teda predbežný záver o vine len potvrdí ako východisko pre súčasné uzavretie dohody o treste.

Ak k dohodovaciemu konaniu nedôjde, alebo ak v jeho rámci nedôjde k uzavretiu dohody o vine a treste (§ 232 ods. 9 Tr. por.), pôvodné priznanie obvineného je použiteľné ako podklad pre rozhodovanie prokurátora a súdu.

Dôkazná nepoužiteľnosť priznania obvineného učeného v konaní o dohode o vine a treste (§ 333 ods. 4 Tr. por.) sa netýka procesne relevantného priznania, ku ktorému došlo mimo dohodovacieho konania.

Dotknutá dovolacia námietka by mohla byť v prípade jej vecnej dôvodnosti uplatnená podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (použitie ako podkladu pre rozhodovanie dôkazu, ktorý v zmysle zákona na taký účel nemôže byť použitý). Ako však už bolo uvedené, námietka dôvodná nie je.

B/ Dovolanie obvineného Y. U.

Okolnosti uplatnené podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

- domová prehliadka v byte rodičov obvineného bola vykonaná v jeho neprítomnosti

Bez ohľadu na okolnosť, že táto námietka nebola uplatnená už v pôvodnom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.), pri výkone dotknutej domovej prehliadky 11. decembra 2012 bol Y. U. podľa zápisnice prítomný, aj keď nie ako obvinený, nakoľko obvinenie bolo vznesené 12. decembra 2012 (trestné stíhanie bolo podľa § 199 Tr. por. bolo začaté 12. júla 2012).

- obmedzenie osobnej slobody obvineného bolo realizované už dňa 10. decembra 2012, nie až 11. decembra 2012, čo má vplyv na nedodržanie zákonnej lehoty na vzatie do väzby

Uvedená okolnosť nie je uplatniteľná podľa § 371 ods. 1 Tr. por., proti rozhodnutiu o väzbe môže podať dovolanie len minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 2 Tr. por.

- svedok S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obvineného U. nepozná, pričom súd uveril výpovedi svedka z prípravného konania, v ktorom nebola vykonaná konfrontácia alebo rekognícia podľa fotografií, a ani iné dôkazy nepotvrdili tvrdenia obžaloby

Ako už bolo uvedené, v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže dovolací súd skúmať a meniť, nemôže teda ani hodnotiť dôkazy alebo preskúmať hodnotenie dôkazov súdom (súdmi) v pôvodnom konaní.

Okolnosti uplatnené podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

- ku kvalifikačnému znaku páchania činu po dlhší čas v zmysle § 172 ods. 2 písm. c/, § 138 písm. b/ Tr. zák. (ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby) - dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Doba páchania činu je v rozsudku okresného súdu vymedzená od leta 2012 do 11. decembra 2012.

Aj táto doba, vzhľadom na závažnosť trestného činu uvedeného v § 172 Tr. zák. znamená páchanie činu po dlhší čas v zmysle § 172 ods. 2 písm. c/, § 138 písm. b/ Tr. zák., tak ako na to poukazuje v odôvodnení svojho rozsudku okresný súd. Na doplnenie je potrebné poukázať na predchádzajúcu časť tohto odôvodnenia, ktoré reaguje na rovnakú námietku uplatnenú obvineným L..

- súdy neprihliadli na poľahčujúce okolnosti napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti a tiež priznania sa obvineného ku spáchaniu činu v rozsahu podľa § 171 Tr. zák.

Súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. n/ Tr. zák.) a na základe uvedeného upravil trestnú sadzbu znížením jej hornej hranice o jednu tretinu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Okolnosťou zohľadnenia priznania sa obvineného (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) sa teda z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu nemá význam ďalej zaoberať. Skôr uvedená úprava sadzby v prospech obvineného (páchateľa) bola vykonaná a pričítanie v jeho prospech ďalšej poľahčujúcej okolnosti by teda jeho postavenie zásadne neovplyvnilo (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemožno v dôsledku toho použiť, a to v zmysle § 371 ods. 5 Tr. por.).

K priznaniu musí navyšiac podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. kumulatívne pristúpiť aj úprimné oľutovanie spáchania činu.

Navyše, nestačí priznanie k spáchaniu činu „v rozsahu podľa § 171 Tr. zák.“, ako uvádza dovolateľ (teda vo vzťahu k podobe skutku, ktorá by vyvolávala miernejšiu právnu kvalifikáciu).

Na priznanie sa páchatel'a k spáchaniu trestného činu ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. môže súd prihliadnuť, ak sa priznanie týka všetkých skutkových okolností, ktoré sú kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie, vrátane okolností, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby.

- vzhľadom ku okolnostiam prípadu je použitie trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti bolo postačujúce uložiť aj trest kratšieho trvania

Námietka smeruje k použitiu ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Ak však súd toto ustanovenie nepoužije, nejde o dôvod dovolania uplatniteľný podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ani o iný dovolací dôvod - k tomu pozri R 5/2011 (čiastka 1/2011).

Na základe uvedeného najvyšší súd odmietol dovolanie obvineného ako zrejme nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.